Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 11ης Ιουνίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ – Ελάχιστες διατάξεις σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄ – Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α΄ – Έννοια των "μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών" – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ίση μεταχείριση – Άρθρα 20 και 21 – Αρχή της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και των ποινών – Άρθρο 49»

Στην υπόθεση C-634/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Słupsku (περιφερειακό δικαστήριο Słupsk, Πολωνία) με απόφαση της 20ής Ιουνίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 11 Οκτωβρίου 2018, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του

JI,

παρισταμένης της:

Prokuratura Rejonowa w Słupsku,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, M. Safjan, L. Bay Larsen και C. Toader, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: M. Aleksejev, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Οκτωβρίου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Prokuratura Rejonowa w Słupsku, εκπροσωπούμενη από τους P. Nierebiński και K. Nowicki, καθώς και από την A. Klawitter,

– η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna, καθώς και από τις J. Sawicka και S. Żyrek,

– η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vláčil, καθώς και από την A. Kasalická,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

– η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη αρχικώς από την M. J. García-Valdecasas Dorrego και, στη συνέχεια, από την M. J. Ruiz Sánchez,

– η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Bulterman και τον J. Langer,

– η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις H. Eklinder, A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev και J. Lundberg,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις A. Szmytkowska και S. Grünheid,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 22ας Ιανουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών (ΕΕ 2004, L 335, σ. 8), σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της απόφασης-πλαισίου αυτής, καθώς και των άρθρων 20, 21 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε κατά του JI για παράνομη κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 της απόφασης-πλαισίου 2004/757 έχουν ως εξής:

«(3) Είναι αναγκαία η θέσπιση ελάχιστων κανόνων όσον αφορά τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αδικημάτων της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών, που να επιτρέπουν μια κοινή προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης για την καταπολέμηση της εν λόγω παράνομης διακίνησης.

(4) Δυνάμει της αρχής της επικουρικότητας, η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να εστιαστεί στα σοβαρότερα είδη αδικημάτων σχετικά με τα ναρκωτικά. Ο αποκλεισμός ορισμένων ειδών συμπεριφοράς όσον αφορά την προσωπική κατανάλωση από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου δεν αποτελεί κατευθυντήρια γραμμή του Συμβουλίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη αυτές ή άλλες υποθέσεις στην εθνική τους νομοθεσία.»

4 Το άρθρο 2 της απόφασης-πλαισίου, με τίτλο «Εγκλήματα που συνδέονται με τη διακίνηση ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών», ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να τιμωρούνται ποινικώς οι ακόλουθες εκ προθέσεως τελεσθείσες πράξεις, όταν τελούνται χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα:

α) η παραγωγή, η κατασκευή, η εκχύλιση, η παρασκευή, η προσφορά, η διάθεση προς πώληση, η διανομή, η πώληση, η παράδοση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η μεσιτεία, η αποστολή, η διαμετακόμιση, η μεταφορά, η εισαγωγή ή η εξαγωγή ναρκωτικών·

[...]

γ) η κατοχή ή η αγορά ναρκωτικών που αποβλέπει στην τέλεση μιας εκ των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

[...]

2. Οι πράξεις που περιγράφονται στην παράγραφο 1 δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαισίου όταν τελούνται από τους δράστες με αποκλειστικό σκοπό την προσωπική τους κατανάλωση, όπως την ορίζει η εθνική νομοθεσία.»

5 Το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κυρώσεις», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 να επισύρουν αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ ενός και τριών ετών τουλάχιστον.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α), β) και γ) να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ πέντε και δέκα ετών τουλάχιστον σε καθεμία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) όταν το έγκλημα αφορά μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών·

[...]».

Το πολωνικό δίκαιο

6 Κατά το άρθρο 62, παράγραφος 1, του ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών), της 29ης Ιουλίου 2005 (Dz. U. 2005, αριθ. 179, θέση 1485), η κατοχή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας έως τρία έτη.

7 Δυνάμει του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, όταν η κατοχή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών αφορά σημαντική ποσότητα ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, ο δράστης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ένα έως δέκα έτη.

Η διαδικασία της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

8 Η Prokuratura Rejonowa w Słupsku (περιφερειακή εισαγγελία Słupsk, Πολωνία) άσκησε ποινική δίωξη κατά του JI ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, του Sąd Rejonowy w Słupsku (περιφερειακού δικαστηρίου Słupsk, Πολωνία), μεταξύ άλλων, με την κατηγορία ότι είχε στην κατοχή του, στις 7 Νοεμβρίου 2016, σημαντική ποσότητα ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών και ότι, επομένως, διέπραξε το έγκλημα του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών.

9 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο JI είχε στη κατοχή του τα ως άνω ναρκωτικά και ουσίες για προσωπική του χρήση.

10 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η απόφαση-πλαίσιο 2004/757 δεν παρέχει ορισμό της έννοιας των «μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, αυτής.

11 Διευκρινίζει ότι ο νόμος για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών έχει θέσει σε εφαρμογή την απόφαση-πλαίσιο 2004/757, μεταξύ άλλων με το άρθρο 62, παράγραφος 2, αυτού, το οποίο προβλέπει ότι η κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ένα έως δέκα έτη.

12 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι ούτε η διάταξη αυτή ορίζει την έννοια της «σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών», με την οποία έχει μεταφερθεί στην εθνική έννομη τάξη η έννοια των «μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757. Διευκρινίζει ότι η εθνική νομολογία έχει καθιερώσει ορισμένα κριτήρια προκειμένου να καθορίζεται αν η ποσότητα ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών που βρίσκεται στην κατοχή του δράστη του εγκλήματος εμπίπτει στην έννοια που περιλαμβάνεται στο άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών. Εντούτοις, η έννοια αυτή παραμένει ασαφής και αποτελεί αντικείμενο κατά περίπτωση ερμηνείας από τα εθνικά δικαστήρια.

13 Κατά το αιτούν δικαστήριο, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα πρόσωπα που κατέχουν ποσότητες ναρκωτικών ή παρόμοιων ψυχοτρόπων ουσιών είναι δυνατόν να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης αναλόγως της ερμηνείας την οποία θα δώσει στην εν λόγω έννοια το εκάστοτε επιλαμβανόμενο δικαστήριο, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να θίξει την αρχή της ισότητας ενώπιον του νόμου. Υπογραμμίζει επίσης ότι, στο μέτρο κατά το οποίο η απόφαση-πλαίσιο 2004/757 δεν ορίζει την έννοια των «μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, αυτής, τα κράτη μέλη διατηρούν σημαντικό περιθώριο εκτίμησης κατά την εφαρμογή της, με ενδεχόμενο αποτέλεσμα τη διαφορετική μεταχείριση των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναλόγως του κράτους μέλους στο οποίο έχουν τελέσει τη σχετική αξιόποινη πράξη.

14 Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς το συμβατό του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών με την αρχή της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και των ποινών που κατοχυρώνεται με το άρθρο 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ).

15 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sąd Rejonowy w Słupsku (περιφερειακό δικαστήριο Słupsk) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει ο κανόνας δικαίου της Ένωσης που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της [απόφασης-πλαισίου 2004/757] την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές δεν αντιτίθενται στη δυνατότητα του εθνικού δικαστηρίου να

ερμηνεύει κατά περίπτωση τον όρο “σημαντική ποσότητα ναρκωτικών” στο πλαίσιο εξατομικευμένης εκτιμήσεως, χωρίς να οφείλει, για την εκτίμηση αυτή, να εφαρμόσει οποιοδήποτε αντικειμενικό κριτήριο, ιδίως δε να διαπιστώσει ότι ο δράστης έχει στην κατοχή του ναρκωτικά προκειμένου να τελέσει μία από τις πράξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, και συγκεκριμένα παραγωγή, προσφορά, διάθεση προς πώληση, διανομή, μεσιτεία, παράδοση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες;

2) Δεδομένου ότι ο [νόμος για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών] δεν διευκρινίζει τι ακριβώς νοείται ως σημαντική ποσότητα ναρκωτικών και καταλείπει το ζήτημα αυτό στην ερμηνεία του επιλαμβανόμενου κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως δικαστηρίου εντός των ορίων της “εξουσίας εκτιμήσεως του δικαστή”, είναι τα μέσα ένδικης προστασίας, τα οποία είναι αναγκαία προς διασφάλιση της ουσιαστικής και αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων δικαίου της Ένωσης που περιλαμβάνονται στην [απόφαση-πλαίσιο 2004/757], και ειδικότερα στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της απόφασης-πλαισίου αυτής, επαρκή προκειμένου να διασφαλίσουν στους Πολωνούς πολίτες την αποτελεσματική προστασία που απορρέει από τους κανόνες δικαίου της Ένωσης οι οποίοι θεσπίζουν τις ελάχιστες διατάξεις σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακινήσεως ναρκωτικών;

3) Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα με τον κανόνα που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της [απόφασης-πλαισίου 2004/757], η εθνική διάταξη του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, συνάδει η εκ μέρους των πολωνικών εθνικών δικαστηρίων ερμηνεία του όρου “σημαντική ποσότητα ψυχοτρόπων ουσιών και ναρκωτικών” προς τον κανόνα δικαίου της Ένωσης κατά τον οποίο όποιος διαπράττει το έγκλημα της κατοχής μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών προκειμένου να τελέσει τις πράξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της [απόφασης-πλαισίου 2004/757] τιμωρείται με βαρύτερη ποινή;

4) Συνάδει με την αρχή της ισότητας και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων (άρθρο 14 [της ΕΣΔΑ], άρθρα 20 και 21 [του Χάρτη], σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ) το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, το οποίο προβλέπει βαρύτερη ποινή για το έγκλημα της κατοχής σημαντικής ποσότητας ψυχοτρόπων ουσιών και ναρκωτικών, όπως ο όρος αυτός ερμηνεύεται από τα πολωνικά εθνικά δικαστήρια;»

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

16 Πρώτον, η περιφερειακή εισαγγελία Słupsk αμφισβητεί την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της εξεταζόμενης αίτησης προδικαστικής αποφάσεως για τον λόγο ότι, με τα προδικαστικά του ερωτήματα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο όχι να ερμηνεύσει το δίκαιο της Ένωσης, αλλά, αφενός, να ερμηνεύσει διάταξη του εθνικού δικαίου, ήτοι το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, και, αφετέρου, να αποφανθεί επί του συμβατού της διάταξης αυτής με την απόφαση-πλαίσιο 2004/757.

17 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, με ορισμένα από τα ερωτήματά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του συμβατού του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών με το δίκαιο της Ένωσης.

18 Εντούτοις, μολονότι δεν απόκειται στο Δικαστήριο να αποφαίνεται, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, επί του συμβατού εθνικής νομοθεσίας με το δίκαιο της Ένωσης ούτε να ερμηνεύει εθνικές νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις, εντούτοις είναι αρμόδιο να παράσχει στο αιτούν δικαστήριο όλα τα σχετικά με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνευτικά στοιχεία που θα καταστήσουν

δυνατό στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει τον εν λόγω συμβατό χαρακτήρα, προκειμένου να αποφανθεί επί της υπόθεσης της οποίας έχει επιληφθεί (απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2019, VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

19 Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο πρέπει να περιορίσει την εξέτασή του στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, παρέχοντας ερμηνεία των διατάξεων αυτών που να είναι χρήσιμη για το αιτούν δικαστήριο στο οποίο εναπόκειται να εκτιμήσει το συμβατό των εθνικών διατάξεων με το δίκαιο της Ένωσης, ώστε να αποφανθεί επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του (απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, Europa Way και Persidera, C-560/15, EU:C:2017:593, σκέψη 36).

20 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη της διατύπωσης των υποβληθέντων προδικαστικών ερωτημάτων και του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής, τα ερωτήματα αυτά πρέπει να νοηθούν υπό την έννοια ότι αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757, καθώς και των άρθρων 20, 21 και 49 του Χάρτη, με αποτέλεσμα η ένσταση αναρμοδιότητας που προέβαλε η περιφερειακή εισαγγελία Słupsk να πρέπει να απορριφθεί.

21 Δεύτερον, η περιφερειακή εισαγγελία Słupsk, η Πολωνική, η Ισπανική και η Σουηδική Κυβέρνηση, καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φρονούν ότι παρέλκει η απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα, στο μέτρο κατά το οποίο η περίπτωση του JI δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2004/757. Κατά την άποψή τους, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο JI διώκεται αποκλειστικά για την κατοχή ναρκωτικών προς προσωπική κατανάλωση, πράγμα το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2004/757, συνιστά συμπεριφορά που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης αυτής.

22 Συναφώς, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2004/757, η κατοχή ναρκωτικών με αποκλειστικό σκοπό την προσωπική κατανάλωση, όπως την ορίζει η εθνική νομοθεσία, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου αυτής.

23 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει, αφενός, ότι ο JI διώκεται για πράξεις κατοχής σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, οι οποίες συνιστούν παράβαση του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, και, αφετέρου, ότι κατείχε τα εν λόγω ναρκωτικά και ουσίες για προσωπική του κατανάλωση. Επομένως, η περίπτωση αυτή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2004/757.

24 Εντούτοις, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει επανειλημμένως εαυτό αρμόδιο να αποφαίνεται επί αιτήσεων προδικαστικής απόφασης σχετικά με διατάξεις του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά περιπτώσεις στις οποίες τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης πραγματικά περιστατικά δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου αυτού και παρέμεναν, ως εκ τούτου, στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών, πλην όμως το εθνικό δίκαιο είχε καταστήσει εφαρμοστέες στην εσωτερική έννομη τάξη τις εν λόγω διατάξεις του δικαίου της Ένωσης μέσω παραπομπής στο περιεχόμενό τους (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

25 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει υπογραμμίσει, μεταξύ άλλων, ότι, όταν ορισμένη εθνική ρύθμιση επιδιώκει την εναρμόνιση των λύσεων τις οποίες προβλέπει για περιπτώσεις περιοριζόμενες αμιγώς στο εσωτερικό του οικείου κράτους μέλους προς τις προβλεπόμενες κατά το δίκαιο της Ένωσης λύσεις, προκειμένου, για παράδειγμα, να αποφεύγονται διακρίσεις εις βάρος των ημεδαπών ή ενδεχόμενες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ή ακόμη προκειμένου να διασφαλίζεται ενιαία διαδικασία για παρόμοιες καταστάσεις, υφίσταται βέβαιο συμφέρον, προς αποφυγή ερμηνευτικών αποκλίσεων στο μέλλον, οι διατάξεις ή οι έννοιες που έχουν αντληθεί από το δίκαιο της Ένωσης να ερμηνεύονται κατά τρόπο ομοιόμορφο, ανεξαρτήτως των συνθηκών υπό τις οποίες προορίζονται να εφαρμοστούν (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Επομένως, η ερμηνεία από το Δικαστήριο διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαιολογείται όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει την εφαρμογή τους, ευθέως και άνευ αιρέσεων, επί τέτοιων περιπτώσεων, προκειμένου να εξασφαλίζεται ομοιόμορφη μεταχείριση τόσο των εν λόγω περιπτώσεων όσο και εκείνων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

27 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η απόφαση-πλαίσιο 2004/757 τέθηκε σε εφαρμογή, στο πολωνικό δίκαιο, με τον νόμο για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών. Ειδικότερα, από τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο καθώς και από τις διευκρινίσεις που παρέσχε η Πολωνική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου αυτού έχει μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της απόφασης-πλαισίου αυτής, καθώς και την έννοια των «μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της εν λόγω απόφασης-πλαισίου.

28 Όπως εξέθεσαν η περιφερειακή εισαγγελία Słupsk και η Πολωνική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών τιμωρεί την κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, ανεξαρτήτως του αν αυτή εξυπηρετεί την προσωπική κατανάλωση ή επιδιώκει άλλους σκοπούς, όπως, μεταξύ άλλων, την τέλεση μίας από τις πράξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της απόφασης-πλαισίου 2004/757.

29 Δεδομένου ότι η επιβαρυντική περίσταση της κατοχής «μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαισίου 2004/757 εφαρμόζεται, διά του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, επί περιπτώσεων που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου αυτής, ήτοι επί της κατοχής ναρκωτικών με αποκλειστικό σκοπό την προσωπική κατανάλωση, υφίσταται βέβαιο συμφέρον για ομοιόμορφη ερμηνεία της εν λόγω διάταξης του δικαίου της Ένωσης.

30 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να απαντήσει στα υποβληθέντα ερωτήματα.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

31 Με τα προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαισίου 2004/757, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της ίδιας απόφασης-πλαισίου, καθώς και τα άρθρα 20, 21 και 49 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως αξιόποινη πράξη την κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών τόσο για σκοπούς προσωπικής κατανάλωσης όσο και για σκοπούς παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, καταλείποντας την ερμηνεία της έννοιας της «σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών» στην κατά περίπτωση εκτίμηση των εθνικών δικαστηρίων.

32 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η απόφαση-πλαίσιο 2004/757 εκδόθηκε, μεταξύ άλλων, βάσει του άρθρου 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ΕΕ, το οποίο προέβλεπε, ιδίως, ότι η από κοινού δράση για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις περιλαμβάνει την προοδευτική θέσπιση μέτρων για τον καθορισμό ελάχιστων κανόνων ως προς τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αξιόποινων πράξεων και τις ποινές στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών.

33 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 3 της απόφασης-πλαισίου 2004/757 προκύπτει ότι η απόφαση-πλαίσιο αυτή θεσπίζει ελάχιστους κανόνες όσον αφορά τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αξιόποινων πράξεων και των εφαρμοστέων ποινών στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών, που να καθιστούν δυνατή μια κοινή προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών.

34 Ειδικότερα, από το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και γ′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757 και από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της ίδιας απόφασης-πλαισίου προκύπτει ότι η κατοχή ναρκωτικών με σκοπό την παραγωγή, την κατασκευή, την εκχύλιση, την παρασκευή, την προσφορά, τη διάθεση προς πώληση, τη διανομή, την πώληση, την παράδοση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, τη μεσιτεία, την αποστολή, τη διαμετακόμιση, τη μεταφορά, την εισαγωγή ή την εξαγωγή πρέπει να χαρακτηρίζεται ως αξιόποινη πράξη, τιμωρούμενη με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ένα έως τρία έτη τουλάχιστον.

35 Επιπλέον, από το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να προβλέπουν την επιβολή μέγιστης στερητικής της ελευθερίας ποινής διάρκειας από πέντε έως δέκα έτη τουλάχιστον, στην περίπτωση που η ως άνω αξιόποινη πράξη αφορά «μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών».

36 Τούτου δοθέντος, αφενός, όπως προκύπτει από τη σκέψη 22 της παρούσας απόφασης, το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2004/757 εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής της, μεταξύ άλλων, την κατοχή ναρκωτικών με αποκλειστικό σκοπό την προσωπική κατανάλωση, όπως την ορίζει η εθνική νομοθεσία. Αφετέρου, κατά την αιτιολογική σκέψη 4 της απόφασης-πλαισίου 2004/757, ο αποκλεισμός από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου ορισμένων ειδών συμπεριφοράς όσον αφορά την προσωπική κατανάλωση δεν αποτελεί κατευθυντήρια γραμμή του Συμβουλίου ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη τις λοιπές αυτές περιπτώσεις στην εθνική τους νομοθεσία.

37 Επομένως, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 47 των προτάσεών της, τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να χαρακτηρίζουν ως διακεκριμένο έγκλημα την κατοχή μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών για προσωπική κατανάλωση.

38 Εντούτοις, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 12 έως 14 της παρούσας απόφασης, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν οι αρχές της ισότητας ενώπιον του νόμου, της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και των ποινών, οι οποίες κατοχυρώνονται, αντιστοίχως, με τα άρθρα 20, 21 και 49 του Χάρτη, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν η έννοια «μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών» κατά το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, η οποία έχει μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη την έννοια «μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757, να μην ορίζεται περαιτέρω από τον εθνικό νομοθέτη, αλλά να αποτελεί αντικείμενο κατά περίπτωση ερμηνείας από τα εθνικά δικαστήρια.

39 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι οι αποφάσεις-πλαίσια δεσμεύουν τα κράτη μέλη όσον αφορά το προς επίτευξη αποτέλεσμα, ενώ οι εθνικές αρχές είναι αρμόδιες για τη μορφή και τα σχετικά μέσα (πρβλ. απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, σκέψη 69).

40 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και γ′, καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757 επιβάλλουν στα κράτη μέλη μόνον την υποχρέωση να τιμωρούν τη συνδεόμενη με τη δραστηριότητα της παράνομης διακίνησης κατοχή ναρκωτικών, στην περίπτωση που αφορά «μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών», με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από πέντε έως δέκα έτη τουλάχιστον.

41 Πλην όμως, αφενός, η απόφαση-πλαίσιο αυτή δεν περιλαμβάνει ορισμό της έννοιας των «μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών», κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α΄. Αφετέρου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 32 και 33 της παρούσας απόφασης, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο συνιστά απλώς μέσο ελάχιστης εναρμόνισης. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά την εφαρμογή της εν λόγω έννοιας στο εθνικό τους δίκαιο.

42 Τούτου δοθέντος, κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη οφείλουν, δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που διασφαλίζονται με αυτόν, ιδίως αυτά που κατοχυρώνονται με τα άρθρα 20, 21 και 49 (πρβλ. απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, σκέψεις 17 και 18).

43 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει, κατά πρώτο λόγο, να υπομνησθεί ότι οι αρχές της ισότητας ενώπιον του νόμου και της απαγόρευσης των διακρίσεων που κατοχυρώνονται με τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη επιτάσσουν να μην επιφυλάσσεται σε παρόμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις ίση μεταχείριση, εκτός αν μια τέτοια μεταχείριση δικαιολογείται αντικειμενικώς (απόφαση της 3ης Μαΐου 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, σκέψη 56).

44 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, προβλέποντας ότι η κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ένα έως δέκα έτη, δεν εισάγει καμία διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των ενδεχόμενων δραστών της αξιόποινης πράξης αυτής.

45 Δεύτερον, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 62 των προτάσεών της, το γεγονός ότι τα εθνικά δικαστήρια διαθέτουν ορισμένο περιθώριο εκτίμησης κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή διάταξης του εθνικού δικαίου δεν συνιστά, αυτό καθεαυτό, παράβαση των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη.

46 Τέλος, τρίτον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 32 και 33 της παρούσας απόφασης, η απόφαση-πλαίσιο 2004/757 θεσπίζει μόνον ελάχιστους κανόνες σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αξιόποινων πράξεων και των επιβαλλόμενων ποινών στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών. Εξ αυτού προκύπτει ότι η ύπαρξη διαφορών μεταξύ των μέτρων εφαρμογής της εν λόγω απόφασης-πλαισίου στις διάφορες εθνικές έννομες τάξεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 3ης Μαΐου 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, σκέψεις 59 και 60).

47 Όσον αφορά, κατά δεύτερο λόγο, την αρχή της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και των ποινών, η οποία εξαγγέλλεται με το άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη, υπενθυμίζεται ότι η αρχή αυτή έχει κατοχυρωθεί, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ (πρβλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2017, M.A.S. και M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, σκέψη 53). Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, το δικαίωμα που διασφαλίζεται με το άρθρο 49 του Χάρτη έχει την ίδια έννοια και την ίδια εμβέλεια με εκείνο που κατοχυρώνει η ΕΣΔΑ.

48 Δυνάμει της εν λόγω αρχής, οι ποινικές διατάξεις πρέπει να πληρούν ορισμένες απαιτήσεις προσβασιμότητας και προβλεψιμότητας όσον αφορά τόσο τον ορισμό της αξιόποινης πράξης όσο και τον καθορισμό της ποινής (απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2017, M.A.S. και M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

49 Επομένως, ο νόμος πρέπει να καθορίζει σαφώς τις αξιόποινες πράξεις και τις ποινές με τις οποίες τιμωρούνται οι πράξεις αυτές. Η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν ο πολίτης έχει τη δυνατότητα να γνωρίζει, με βάση το γράμμα της σχετικής διάταξης και, εν ανάγκη, με τη βοήθεια της ερμηνείας που

δίδεται στη διάταξη αυτή από τα δικαστήρια, ποιες πράξεις και παραλείψεις θεμελιώνουν ποινική ευθύνη του (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Ιουνίου 2008, Intertanko κ.λπ., C-308/06, EU:C:2008:312, σκέψη 71, και της 5ης Δεκεμβρίου 2017, M.A.S. και M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, σκέψη 56).

50 Επιπλέον, η αρχή του σαφούς γράμματος του εφαρμοστέου νόμου δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει τη βαθμηδόν διευκρίνιση των κανόνων περί ποινικής ευθύνης μέσω νομολογιακής ερμηνείας, υπό την προϋπόθεση το αποτέλεσμα της ερμηνείας αυτής να είναι ευλόγως προβλέψιμο (απόφαση της 28ης Μαρτίου 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, σκέψη 167 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

51 Ως εκ τούτου, η αρχή της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και των ποινών έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να προβλέπει επαυξημένες ποινικές κυρώσεις για το έγκλημα της κατοχής «σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών», καταλείποντας την ερμηνεία της έννοιας αυτής στην κατά περίπτωση εκτίμηση των εθνικών δικαστηρίων, υπό την προϋπόθεση η εκτίμηση αυτή να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις περί προβλεψιμότητας, όπως εκτίθενται στις σκέψεις 48 έως 50 της παρούσας απόφασης.

52 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της απόφασης-πλαισίου αυτής, καθώς και τα άρθρα 20, 21 και 49 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως αξιόποινη πράξη την κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών τόσο για σκοπούς προσωπικής κατανάλωσης όσο και για σκοπούς παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, καταλείποντας την ερμηνεία της έννοιας της «σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών» στην κατά περίπτωση εκτίμηση των εθνικών δικαστηρίων, υπό την προϋπόθεση η ερμηνεία αυτή να είναι ευλόγως προβλέψιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της απόφασης-πλαισίου 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της απόφασης-πλαισίου αυτής, καθώς και τα άρθρα 20, 21 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως αξιόποινη πράξη την κατοχή σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών τόσο για σκοπούς προσωπικής κατανάλωσης όσο και για σκοπούς παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, καταλείποντας την ερμηνεία της έννοιας της «σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών» στην κατά περίπτωση εκτίμηση των εθνικών δικαστηρίων, υπό την προϋπόθεση η ερμηνεία αυτή να είναι ευλόγως προβλέψιμη.

(υπογραφές)